

TEHTAANTYTÖN KEVÄT

Kirj. Signe N.

Kevät riemuiten raikaa,
Purot solisten soivat.
Laulu uudesta elosta ilmoille
kaikuu...
Kevätkukkaset mättäällä hymyt
voivat.

Tehtaantytölle ei kevät hymy.
Hälle likaiset rattaat irvistää.
Ja piilohon onnetar lymyää —
Unelmissa joskus vain pilkkistää.

Kalpea tyttönen, lapsosen vielä,
Niin... raskas on tehtaan orjuus.
Olet orpona yksin elämän tiellä
Osa ainoa sulla on kurjuus.

Akkunasta kevättä kaihoten
katsot —

Katsot rikkaiden ruusuista aikaa.
Oh! jos hetkeksi lepoon pääsisit.
Se olisi kun tenhojen taikaa...

PROSSER, WASH.

Kun ei täältä Prosserista en-
nen ole kirjoitettu Toverittareen,
niin minä rupesin kirjoittamaan.

Koulu loppui t. k. 14 p:nä.
Nyt minulla on kesän aikana e-
nempi aikaa opetella kirjoitta-
maan suomea.

Minä olen 9 vuoden vanha. O-
len käynyt koulua jo kolme tal-
vea. Nyt pääsin viidenteen luok-
kaan. Täällä ei lasten tarvitse
kävellä kouluun, kuljetaan kär-
ryillä tahi autoilla.

Minulla on ainoastaan yksi
veikko. Hän on viiden vuoden
vanha, hänen nimensä on:
Eugene Adolf.

Täällä Prosserissa me olem-
me olleet vasta neljä kunta.
Meillä on 15 eekkeriä maata.
Siitä on noin 13 eekkeriä hedei-
mätarhana ja ainakin yksi eek-
keri viinirypäleellä. Kesä on
hyvin kaunis, minä tykkään ol-
la täällä. Ei täällä ole suoma-
laisia montakaan perhettä.

Meillä ei ole Ihanneliittoa, ei-
kä muitakaan suomalaisia koulu-
ja, joten täytyy opetella suomea
y. m. kotona. Toivon kaikille
Toverittaren lukijoille hauskaa
kesää! — Toveruudella:

Aune Palola.

EUREKA, CALIF.

Tervehdän tämän lehden luki-
joita suuria ja pieniä. Ihanne-
liiton toimesta toukok. 15 p. oli
iltamat, jossa oli yhteislaulua ja
näytöskappale. Sen kappaleen
nimi on "Sosialismin puu".
Kun oli ensikerran meiltä iltat,
niin haali oli täynnä yleisöä.
Se tuotti meille lisää inno-
tusta.

Heinäkuun 5 p:nä Ihanneliitto
pitää toiset iltamat. Siellä tulee
olemaan paljon ohjelmaa. Ei
kenenkään pitäisi sitä iltaa si-
vuuttaa.

Minä olen 11 vuoden vanha ja
olen 6:ssa luokassa. Lopetan jo
tällä kertaa. Kun loppuu koulu,
toivon hauskaa kesää kaikille
pikku tytöille ja pojille.

Sadie Mattila.

WORTHINGTON, ONT., CAN.

Haloo, pienet Toverittaren lukijat!
Minä olen lukenut Toverittaren
Lasten osastosta toisten lasten kirjei-
tä, niin minäkin ajattelin, että vähä-
sen kirjoitan.

Minä nyt käyn täällä Worthingto-
nissa koulua, kun minun vanhempa-
ni asuvat farmilla, jossa ei ole kou-
lun ollenkaan. Koulussa ei ole kuin
kaksi luokkahuonetta. Minun opet-
tajani nimi on Mr. Bevens ja pienten
luokan opettajattaren nimi on Miss
McGregor. Joka joulukuun meillä on pie-
net juhlat koulussa.

Vappuna meillä suomalaisilla ap-

Lasten Osasto

The State Historical Society
Pujuhlat. Me marssittiin
Lasten Internationale.

Joulukuun viime päivään asti. Sitten pää-
see vähäaikaiselle kesälomalle kotiin.
Täällä on ruoho jo vihreätä ja pui-
hin tulee lehtiä.

Tämä on ensimmäinen kerta kun mi-
nä kirjoitan Toverittareen. Minä
kirjoitan toisenkin kerran, jos Hel-
mi-täti ei pane tätä paperikoriin.
Kukka Wirta.

Kaikki lasten kirjeet ovat terve-
tulleita lehteen. — Helmi.

WORTHINGTON, ONT., CAN.

Minäkin tervehdin Toverittaren
pieniä ja isoja lukijoita ensimmäisellä
kirjeelläni. Minulla on kolme sis-
koa. Kaksi siskoa on farmilla Heili
ja Virma, isän ja äidin kanssa. Me
käymme täällä Worthingtonissa kou-
lun. Minä olen 12 vuoden vanha ja
Kukka, minun siskoni, on 11 vuo-
den vanha. Me olemme Sr. III luok-
kassa.

S. s. osaston toiminta on täällä
aivan kuollutta, kun on täytynyt
miesten mennä kauppamaan työvoi-
maansa toisille paikoille. Kaivannos-
sa työskentelee ainoastaan yksi vuo-
ro, joka on ennen ollut kolmella
vuorolla.

Me molemmat olemme opelleet
suomea lukemaan ja kirjoittamaan. —
Minä puolestani toivoisin Toveritta-
ren Lasten osaston pysyvän suomen-
kielisenä.

Toivotan kaikille Toverittaren lu-
kijoille tarmokasta taisteluintoa mail-
man valloittamiseksi.

Hauskaa kesää, toivoo toveruudella
Viesti Wirta.

CHISHOLM, MINN.

Tervehdys Toverittaren luki-
joille! Kirjoitan nyt ensikerran
lehteen.

Täällä on oikein kylmä, eikä
ole satanut moneen aikaan. Tääl-
lä on ollut nykyisin paljon metsä-
välkeitä. No, nyt juuri alkaa
satamaan!

Minä olen kymmenen vuoden
vanha ja olen 5:ssä luokassa.
Minulla on neljä veljeä ja kaksi
sisarta. Minä olen vanhempi.
Meillä on kaksoiset. Niiden ni-
met ovat: Bertti ja Bertta. Ne
ovat kahden vuoden vanhoja.

Lopetan nyt tämän. Kirjoitan
toistekin, jos näen tämän Lasten
osastossa. — Laina Nordlund.

IRON BELT, WIS.

Tervehdän tämän lehden lukijoita,
suuria ja pieniä. En ole ennen kir-
joittanut, mutta nyt minä kirjoitan.
Olen lukenut Lasten osastoa. On
tuntunut niin hauskalta, kun siellä
on kirjoituksia saman ikäisiltä, kuin
minäkin. Minä olen nyt pois kou-
lusta. Olin juuri hospitalissa leik-
kauksessa, etten voi nyt heti mennä
kouluun. Nyt on siis hyvää aikaa
kirjoittaa lehteen.

Tuntuu näin keväällä niin haus-
kalta, kun maassa on jo kukkia ja
ruoho on niin kauniin vihreää.

Minä olen 12 vuoden vanha ja
olen 5:ssä luokassa koulussa. Mi-
nulla on kaksi veljeä ja kaksi siskoa.
Siskojeni nimet ovat: Anni ja Alma,
veljeni ovat: Matti ja William. Ei-
köhän tämä riittää näin ensi kerraksi.

Hauskaa kevättä Toverittaren lu-
kijoille, toivottaa:

Aina Nevala.

— Jos tahdot tehdä hyvän
palveluksen tuttavallasi tilaa
hänelle Toveritar.

OIKEASTA LEIKKIMISESTÄ

Että lapsi leikkii, on jokaisesta ai-
van luonnollista. Vieläpä isät, äidit,
kasvattajat johtavat ja kehoittavat
lasta leikkiin tietäen, että leikit
lapsi-ikässä ovat myöhemmän elämän
sirkkalehtiä. Jos sirkkalehtien il-
meneminen ja kehitys estetään, ei
kasvi voi kehittyä, ei ainakaan vau-
riloita.

Mutta että aikuinenkin vielä leikkii
ja että hänellekin järjestetään lei-
kittämistä, sitä eivät vielä kaikki
ymmärrä. Ja kuitenkin on tosiasia,
että yhä yleisemmin koetetaan saada
nuoria ja aikuisia harrastamaan lei-
kimistä.

Miksi? Siksi, että aikuinenkin tar-
vitsee virkistystä työnsä lomaa. Hän
tarvitsee lepoa, joka on vastapaino
jokapäiväiselle ahertamiselle, jotta
työ säilyttäisi aina oikean viehätys-
sensä ja tulisi siunaukseksi tekijäl-
leen. Nuoret täytyy johtaa hake-
maan oikeasta ja hyvästä paikasta it-
sellään virkistystä. Leikissä vietet-
ynä aikana ei mielikuvitus voi kul-
kea omia, ehkäpä luvattomia polku-
jaan, leikkien loma-aikaansa viettävä
nuoriso ei tartu vallattomiin tekoi-
hin. Leikissä saa oppia hillittyä,
siivoja käytöstapoja, siinä saa oppia
hillitsemään sanojaan. Lyhyesti sa-
noen: leikki on nuorisollekin koulu
elämään varten.

Nuorisolle leikki ei enään saa olla
pelkkää ajankulutusta, vaan nuori-
son tulee leikkiä tietäen samalla lei-
kin olevan itselleen harjoituksen,
koulun. Nuorison tulee tietää, että
leikkien voi kehittää itseään sekä
hyväksi että huonoon suuntaan. Leikit
eivät itsessään ole hyvää eivätkä
huonoja. Mutta ne tulevat hyväksi
tai huonoiksi riippuen siitä, millä ta-
valla niitä leikitään. Saman leikin
voi leikkiä huonosti ja hyvin aivan
samoin kuin työnkin voi tehdä huono-
sti ja hyvin. Hyvin tehty työ on
aina edistys ihmisen kehityksessä,
huonosti tehty työ taka-askel. Sa-
moin leikissäkin.

Miten siis on leikittävä, jotta lei-
ki voisi harjoittajassaan kehittää
kalkkeja siitä, mitä se todellisuudessa
voi tehdä?

Yleisenä sääntönä on: leikkijän on
perehdyttävä leikin luonteeseen s. o.
hän on haettava ja löydettävä ne
ominaisuudet, joita leikki vaatii hy-
vin menestyäkseen, ja sitten on lei-
kittävä antaumuksella, on kalkan par-
haan kykynsä mukaan koetettava
käyttää niitä ominaisuuksia, jotka
kussakin leikissä tulevat kysymyk-
seen.

Eri leikit kysyvät eri ominaisuuksia,
toiset ruumiillisia, toiset henki-
llisiä. Ruumiillisista kyvyistä tulevat
leikissä kysymykseen voima ja kestä-
vyys esim. vetootteluissa, nopeus ja
vikkelyys useimmissa juoksuleikeissä
erittäinkin viestijuoksuissa, käte-
vyys kaikissa heitto- ja tähtäyslei-
keissä, siroisuus ja joustavuus laule-
leikeissä.

Leikeissä, joissa mainitut ruumiilli-
set kyvyt tulevat kysymykseen, jo-
kainen huomaa ne varsin helposti.
On toinen asia, huomaako jokainen
panna parhaansa näissä, kestäkö
tahto loppunaasti yrittää, vaikeat on-
nistuiskaan parhaiten muihin ver-
rattuna. Miten usein näkee, että
leikkijä, joka huomaa olevansa
heikompi toista, jättää kesken koko
leikin nähdessään häviävänsä. Tä-
laisella menettelyllä hän riistää ei
ainoastaan itseltään vaan kaikilta toi-
siltakin koko leikkihalun ja -mielen,
ja samalla leikin suoman kehitysmah-
dollisuudenkin. Kuka voittajistakaan
viitsisi kilpailua ja panna parhaansa
sellaisen kanssa, joka voiton tabal-

laan luovuttaa. Ennenkuin voiton
aiheuttama tulee riemuksi, täytyy
olla tietoinen siitä, että voitto on saa-
vutettu tosi ponnistusten jälkeen.

Paltsi lujaa tahtoa vaativat leikit
suuren joukon muitakin henkisiä ky-
kyjä. Aly tulee kysymykseen kun
on keksittävä ja löydettävä lyhimmät
ja helpoimmat tavat, samalla kuiten-
kin luovalliset, joilla saavutetaan tar-
koitettu päämäärä. Esim. heittolei-
keissä riippuu juuri heittotavasta lei-
kin hyvä edistymisen. Ei aikuisten
tarvitse odottaa, että leikin opettaja
senkin heille neuvoisi. Onhan heillä
oma järkensä, käyttökööt sitä. Ja
mitä enemmän alyä käytetään sitä
luokkaammaksi se tulee. Alyä kehittä-
viä ovat erikoisesti seuraleikit sel-
laiset kuin esim. Mylly-Matti, tammi
y. m.

Tarkkaavaisuus on ominaisuus, jo-
ka jok'ainoassa leikissä tulee kysy-
mykseen. Osata keskittää ja kiin-
nittää huomionsa johonkin välittä-
mättä ympärillä olevasta hälinästä,
on suuri kyky ihmisellä. Leikki on
tähän paras harjoitus. Leikissä on
ympärillä puhetta ja liikettä, mutta
jos tuon kalkan antaa itseään häiri-
tä, niin totta tosiaan leikistä ei tule
mitään. Tarkkaamattomuuden seu-
rauksena on usein jokin toisten teke-
mä kepponen, joka herättää yleistä
fioa. Tai päinvastoin voi tarkkaa-
mattomuus herättää yleistä mielpä-
hää, jos siitä kärsii koko puolue. Sil-
le, joka ei ole tottunut tarkkaamaan,
ei suinkaan ole mikään helppo asia
osata pitkätyyvästi tarkata, joka juuri
leikittäessä tulee kysymykseen. Lei-
kissä on monta selkää ja käännettä,
jotka kuitenkin aina tahtomattanne-
kin vetävät huomion puoleensa aut-
taen siis alottelevaa tarkkaavaisuus-
ja kestävyysharjoituksissa. Tarkkaa-
vaisuus on vain aina ohjattava sinne,
minne sitä kulloinkin tosisteossa vaa-
ditaan.

Oleellisesti tarkkaavaisuuden kans-
sa käsi kädessä on havaintojen teke-
minen ja näistä johtopäätösten vetä-
minen sekä päätösten nopea ja asial-
linen toteuttaminen. Nämä sieluntol-
minnat seuraavat aivan kiinteästi toi-
nen toisiansa, mutta kysyy uutteraa
harjoitusta, että ne todella salaman
nopeudella sen tekevät. Tarkates-
samme leikin menoa tekkäämme sa-
malla havaintoja: tuo leikkijä teki
noin, onnistui hyvin, koetan samoin
tai tuo epäonnistui tuon tekonsa ta-
kia, sitä siis on varottava j. n. e.
Päätösten toteuttaminen nopeasti ky-
syy eniten tahdonponnistusta. Tähän
selkeään olisi leikkijöitten erikoisesti
kiinnitettävä huomionsa. Leikin vilk-
kaus ja hauskuus menettää äärettö-
män paljon juuri siinä, että ei osata
nopeasti päättää, mitä kullakin het-
kellä on tehtävä. Silminpistävimm-
mästi tämä esiintyy heittoleikeissä,
joissa heittäjä ei osaa nopeasti päät-
tää minne heittäisi. Mitä kauemmin
hän tuumii, sitä paremman
puolustustilaisuuden hän varaa
vastapuolalaisille. Antaa pallon
mennä vain, vaikei se aina ensin
alussa meniskään parhaimpaan paik-
kaan. Pääasia on, että leikki on vil-
kasta s. o. että ei arvella liian kauan
tehtävien suorittamisessa. Harjoit-
uksen mukana tulee kyllä sitten
myös parempi ja tarkempi kyky vall-
koida nopeasti paras mahdollisuus
kaikkien joukosta.

Rehellisyys on yksi hyve, jota voi
leikissä mitä parhaimmalla tavalla
harjoittaa. Yleensä ei pidetä vir-
heensä eikä minään vaikeita heittäessä
astutaankin jalalla heittorajan yli ly-
hentien täten välimatkaa vähän to-
sin, mutta lyhennetty se on, siitä ei
pääse minnekään. Jos tahdomme ol-
la itsellemme ja leikkiaatteelle rehel-
lisiä, niin me varomme tekemästä
tuota näennäisesti pientä virhettä,
ettei siitä muodostuisi tottumus, jo-
ka seuraa meitä aina ja kaikkialla.

(Jatk.)